

اثربخشی ذهن آگاهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس

The effectiveness of mindfulness on the quality of life of patients with multiple sclerosis

Ghazal Mirzaei

Master of Clinical Psychology, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran.

Mostafa Heydari (Corresponding author)

lecturer, Department of Psychology, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran.

Email: dr.heidari20sh@gmail.com

Abstract

Aim: Multiple Sclerosis (MS) is one of the most common chronic, progressive and autoimmune diseases of the central nervous system with unknown cause, which affects the quality of life in various areas such as health and employment, economic, social, mental, family It works. The aim of this study was to investigate the effectiveness of mindfulness on the quality of life of patients with multiple sclerosis. **Method:** The present study is a quasi-experimental type with pre-test-post-test and is of applied type. The statistical population of this study was all patients with multiple sclerosis who referred to the association. There were 30 patients in Iran who had the condition to enter the study (age range between 25-55 years, lack of psychiatric illness and acute disorder, no serious medical illness and other physical disorders, in the last 6 months did not lack a significant person in their lives) Were selected and assigned to two experimental and control groups (15 individuals). The research instrument is the SF-36 Quality of Life Questionnaire and the mindfulness treatment protocol was used in the experimental group and the results were analyzed in SPSS software. **Results:** The results showed that mindfulness therapy had a significant effect on the quality of life of patients with multiple sclerosis ($P < 0.005$). **Conclusion:** This study showed that mindfulness affects the quality of life of patients with multiple sclerosis. Therefore, to increase the quality of life of patients, it is recommended to use this treatment in welfare mental health centers, counseling and psychotherapy clinics, as well as hospitals.

Keywords: Mindfulness, Quality of Life, Multiple Sclerosis Patients.

غزل میرزاei

کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار ایران.

مصطفی حیدری (نویسنده مسئول)

مدرس گروه روان شناسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران.
Email: dr.heidari20sh@gmail.com

چکیده

هدف: مولتیپل اسکلروزیس (MS) یکی از شایع ترین بیماری های مزمن، پیش رونده و خود ایمنی سیستم عصبی مرکزی با علت نامعلوم می باشد که بر کیفیت زندگی حوزه های مختلف از جمله حوزه سلامتی و اشتغال، اقتصادی، اجتماعی، روحی، خانوادگی افراد اثر می گذارد. هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی ذهن آگاهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس است. روش: پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با پیش آزمون- پس آزمون و از نوع کاربردی است. جامعه آماری این تحقیق کلیه بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس مراجعه کننده به انجمن ام. اس ایران بودند که ۳۰ نفر از بیماران دارای شرط ورود به پژوهش (دامنه سنی بین ۲۵-۵۵ سال، نداشتن بیماری های روانپزشکی و اختلال حاد، نداشتن بیماری پزشکی جدی و اختلالات جسمانی دیگر، در ۶ ماه گذشته فقدان شخص مهمی را در زندگیشان نداشتند) انتخاب و در دو گروه آزمایشی و گواه (۱۵ نفره) گمارش شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه کیفیت زندگی SF-36 است و از پروتکل درمانی ذهن آگاهی در گروه آزمایش استفاده شده است و نتایج درنرم افزار SPSS-19 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج نشان داد درمان ذهن آگاهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس تاثیر معنادار دارد($P < 0.005$). نتیجه گیری: این پژوهش پسنهاد می شود از این رو برای افزایش کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس موثر است از این رو برای روان بهزیستی، کلینیک های مشاوره و روان درمانی و همینطور بیمارستان ها استفاده گردد.

کلمات کلیدی: ذهن آگاهی، کیفیت زندگی، بیماران مولتیپل اسکلروزیس.

مقدمه

مولتیپل اسکلروزیس^۱ (ام اس) یک بیماری تخریب کننده سیستم اعصاب مرکزی است که طاعون کوچکی در مغز و نخاع بیمار ایجاد می‌کند. ام اس در واقع نوعی بیماری پیشرونده و تحلیل برنده‌ی غلاف میلین سلول‌های عصبی در سیستم عصبی مرکزی است. این اختلال در اثر مجموعه‌ای از عوامل محیطی (مانند فشارهای روحی یا تنفس) یا ژنتیکی و خودایمنی بروز می‌کند (تاجیک اسماعیلی، گیلک حکیم آبادی، ۱۳۹۵). علائم و نشانه‌های این بیماری بسته به تمرکز و ویژگی‌های مورفولوژیکی در ماده مغزی سفید و خاکستری ممکن است به صورت‌های متفاوتی بروز کند. مهم‌ترین این نشانه‌ها عبارتند از اختلال در بینایی، تکلم، بلع؛ اسپاسم، ضعف عضلانی، اختلال تعادل و هماهنگی، درد، اختلال حسی، مثانه و روده، اختلال عملکرد جنسی، خستگی، تغییرات شناختی و عاطفی (hadkiss^۲ و همکاران، ۲۰۱۲). علائم نه تنها از یک فرد به فرد دیگر متفاوت است، بلکه در همان شخص از یک ساعت به ساعت دیگر ممکن است تفاوت داشته باشد (بلاچ و همکاران، ۲۰۱۱). شروع بیماری معمولاً بین سن ۲۰ و ۵۰ سال و اکثر موارد تشخیص داده شده بین سنین ۲۰ تا ۳۰ است. ام اس یک بیماری مزمن است که تاثیر عمیقی روی زندگی بیمار دارد (لویجی برآگازی^۳، ۲۰۱۳).

این بیماری زندگی خانوادگی و اجتماعی فرد را تحت تاثیر قرار می‌دهد و از آنجا که بر کیفیت زندگی فرد تاثیر می‌گذارد می‌تواند پیامدهای اجتماعی، روانی و فیزیکی برای بیمار ایجاد کند، که گاه تهدید کننده زندگی فرد است. کیفیت زندگی را میتوان به چهار بعد عملکرد جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی تقسیم کرد که هر یک از این ابعاد خود دارای اجزایی است. طبق این تقسیم بندی، اجزای عملکرد جسمی شامل بود یا نبود اختلال در اشتها، اختلالات بلع و تهوع، استفراغ، بیوست، اسهال، تنگی نفس، خستگی و بی خوابی، ناتوانی، بی حسی، درد، توان انجام حرکت برای مراقبت از خود و انجام کارهای روزمره است. اجزای عملکرد روانی مشتمل بر وجود یا فقدان اضطراب، افسردگی، سازش، بیماری و درمان است. اجزای عملکرد اجتماعی در برگیرنده نحوه ایفاده از نقشه‌ها، ارتباطات، تعاملات خانوادگی، ارتباط با دوستان و توانایی کار در خارج از منزل و فعالیتهای جنسی است؛ و اجزای عملکرد معنوی شامل پرداختن به کارهای مذهبی از قبیل دیدار از اماکن مقدس و مذهبی، دعا کردن و راز و نیاز با خداست (باست و همکاران، ۲۰۱۷).

کیفیت زندگی مجموعه‌ای از واکنشهای عاطفی و شناختی افراد در مقابل وضعیت جسمی، روانی و اجتماعی خود است (اسکوارتن^۴، اندرسون^۵، نوسک^۶ و کارهان^۷، ۲۰۱۷). که همواره به عنوان یک پیامد نهایی در کارآزمایی‌های بالینی،

¹ Multiple Sclerosis

² Hadkis

³ Luigi Bragas

⁴ Schwartz

⁵ Anderson

⁶ Nosk

⁷ Karhan

مداخلات و مراقبت‌های بهداشتی مدنظر می‌باشد (فایرز^۱ و ماچین^۲، ۲۰۱۷). کیفیت زندگی حوزه‌های مختلف از جمله حوزه سلامتی و اشتغال، اقتصادی، اجتماعی، روحی، روانی و خانوادگی را شامل می‌شود (سامارکو^۳، ۲۰۱۶). مطالعات نشان داده که بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس نسبت به افراد سالم، دارای سطوح بالاتری از اختلال‌های روانی همچون افسردگی، استرس و اضطراب هستند (مهدوی و همکاران، ۲۰۱۴). پزشکان به منظور کاهش مشکلات جسمی، روانی و اجتماعی، درمان‌ها حمایتی را به این بیماران توصیه می‌کنند و این درمان‌ها را به عنوان راهکاری برای کاهش اضطراب، افسردگی و افزایش راه‌های مقابله با استرس می‌دانند، ارزیابی سطح استرس، افسردگی و ایجاد یک راهبرد مقابله مناسب با استرس در هر فردی متفاوت از دیگران می‌باشد، روش‌های نامناسب یا کمتر مؤثر در برابر استرس باعث بروز اختلال‌های مرتبه با استرس می‌شود، بنابراین راهبرد مقابله شناختی برای بهبود پاسخ فرد در برابر استرس می‌تواند به مدیریت آن کمک کند (مهدوی و همکاران، ۲۰۱۴).

طی سالیان متمادی پزشکان روش‌های گسترده‌ای را برای تسکین درد مورد استفاده قرار داده‌اند. امروزه روش‌های روان شناختی هم به صورت جداگانه و هم تؤام با روش‌های پزشکی در درمان درد مزمن مورد استفاده قرار می‌گیرد و تحقیقات بیانگر کارایی بالای درمان‌های روان شناختی است (عبدالقداری، صابری، کافی و آریان پوران، ۱۳۹۲).

بیماری‌های مزمن از جمله ام اس به عنوان یکی از شایع ترین و عمده ترین مسائل مرتبه با سلامتی عنوان شده‌اند که هزینه‌های عمدۀ ای را به مراکز بهداشتی و سلامت روان تحمیل می‌کنند و نیز باعث تخلیه میزان زیادی از منابع فیزیولوژیکی و هیجانی افراد مبتلا می‌گردد (ویتنر، کاندی و سالیوان، ۲۰۱۰). از این‌رو محققین به دنبال روش‌های درمانی موثر برای این بیماران بوده‌اند. بر اساس پژوهش‌های مراقبه متعالی، مراقبه ذهن آگاهی، مراقبه ویپاسانا^۴، یوگا و سایر فنون مراقبه ای تأثیر قابل توجهی در بهبود توانبخشی بیماران داشته‌اند (ویتکی ویتز^۵ و همکاران، ۲۰۰۵). از جمله درمان‌هایی که به تازگی در روان‌شناسی و در حوزه شناختی مطرح شده است درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی است.

مداخلات مبتنی بر ذهن آگاهی به عنوان یکی از درمان‌های شناختی رفتاری نسل سوم یا موج سوم قلمداد می‌شود. ذهن آگاهی نوعی از مراقبه است که ریشه در تعالیم و آیین‌های مذهبی شرقی، به ویژه بودا دارد. ذهن آگاهی نوعی آگاهی است که در زمان توجه ما به تجربیاتمان نسبت به موضوع خاصی شکل می‌گیرد. توجهی که متمرکز بر هدف است (توجه به طورآشکار روی جنبه‌های خاصی از تجربه معطوف می‌شود) و در زمان حال (وقتی ذهن به گذشته یا آینده معطوف می‌شود آن را به زمان حال باز می‌گردانیم) و بدون قضاوت؛ (فرآیندی که با روح پذیرش نسبت به آنچه رخ داده است، همراه است) صورت می‌گیرد. بر اساس مطالب مطرح شده و با توجه به آنچه بیان شد. ذهن آگاهی یکی از مداخلاتی است که می‌تواند در بهبود تنظیم هیجان و افزایش کیفیت زندگی نقش مهمی داشته باشد. ذهن آگاهی به معنای توجه هدفمند، در اینجا و هم اکنون، و غیر قضاوت گونه نسبت به تجارب لحظه به

¹ Fires² Machin³ Samarco⁴ Vipassana meditation⁵ Whitney Weitz

لحظه است (گارلند^۱ و همکاران، ۲۰۱۷). در ذهن آگاهی به آنها آموخته می‌شوند که به جای انکار و رد تجارب ناخوشایند که جزو مهارت‌های غیر سازنده تنظیم هیجانی محسوب می‌گردد، آنها را همانطور که هستند پذیرند و نسبت به خودشان و واکنش‌هایشان به تجارب ناخوشایند آگاه باشند (کرین و همکاران، ۲۰۱۸).

ذهن آگاهی به معنی توجه کردن به زمان حال به شیوه‌ای خاص، هدفمند و خالی از قضاوت است (کابات زین^۲، ۲۰۱۷). ذهن آگاهی یعنی بودن در لحظه با هر آنچه اکنون هست، بدون قضاوت و بدون اظهارنظر درباره آنچه اکنون هست، بدون قضاوت و بدون اظهارنظر درباره آنچه اتفاق می‌افتد؛ یعنی تجربه واقعیت محض بدون توضیح (سگال، تیزدیل^۳، ویلیامز، ۲۰۱۶). اساس ذهن آگاهی از تمرین‌های مراقبه بوداییسم گرفته شده است که ظرفیت توجه و آگاهی پیگیر و هوشمندانه را (که فراتر است) افزایش می‌دهد. تمرین مراقبه و ذهن آگاهی به افزایش توانایی آگاهی و پذیرش خود در بیماران منجر می‌شود. ذهن آگاهی یک روش یا فن نیست، اگر چه در انجام آن روشها و فنون مختلف زیادی به کار رفته است. ذهن آگاهی را میتوان به عنوان یک شیوه «بودن» یا یک شیوه «فهمیدن» توصیف کرد که مستلزم درک کردن احساسات شخصی است (برسلین و همکاران، ۲۰۱۷). مطالعات نشان می‌دهد که درمان ذهن آگاهی با انواع پیامدهای سلامتی نظیر کاهش درد (کابات زین، ۲۰۰۳)، اضطراب و افسردگی (کابات زین و همکاران، ۱۹۹۲) و استرس (اسپیکا و همکاران، ۲۰۰۰) ارتباط دارد. مطالعه کابات- زین (۲۰۰۳) نشان داد که درمان با استفاده از ذهن آگاهی در افزایش آرام بخشی عضلانی و کاهش نگرانی و افسردگی بیماران جسمی موثر است (کابات زین، ۲۰۰۳). تحقیقات دیگر نشان داده اند که ذهن آگاهی، خلق را بهبود می‌بخشد و آموزش کوتاه مدت آن، افسردگی را کاهش می‌دهد (زیدان و همکاران، ۲۰۱۲). آموزش ذهن آگاهی بر افسردگی، اضطراب و سازگاری روان‌شناسی بیماران تاثیر دارد (بوهلمیجر و همکاران، ۲۰۱۲) و درمان مبتنی بر ذهن آگاهی به بهبود نشانه‌های استرس، اضطراب و افزایش عزت نفس منجر می‌گردد. بر اساس مطالعات پیشین، آموزش ذهن آگاهی، باعث کاهش نشانه‌های درد، اضطراب و افسردگی در بیماران جسمی می‌شود، بهبود کیفیت زندگی و کاهش افسردگی را در پی دارد و از عود افسردگی و اضطراب پیشگیری می‌کند (کاویانی و همکاران، ۲۰۰۸).

با توجه به مبانی نظری و پژوهشی، در این تحقیق به بررسی اهمیت و ضرورت اثربخشی ذهن آگاهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس پرداخته می‌شود. قدم پور، غلامرضاei و رادمهر (۱۳۹۵) که اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر میزان سوگیری تعییر و نگرش ناکارامد در مبتلایان به اختلال همبودی اضطراب اجتماعی و افسردگی بررسی کردند، نشان دادند که در گروه آزمایش کاهش معنی داری در سوگیری تعییر مربوط به خود، سوگیری تعییر مربوط به دیگران و نگرش ناکارامد بعد از دریافت آموزش مشاهده شد. ضمن اینکه نتایج در مرحله پیگیری نیز حفظ شد. روحی (۱۳۹۳) نیز در مطالعه‌ای با عنوان بررسی اثربخشی آموزش درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر کاهش افسردگی، اضطراب، استرس و افزایش کیفیت زنان خانه دار نشان دادند که آموزش درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر کاهش افسردگی، اضطراب و استرس و افزایش کیفیت زندگی زنان

¹ Garland

² Zabat Kabat

³ TYazdil

خانه دار تأثیر دارد. نتایج پژوهش آذرگون و کجیاف (۱۳۸۹) در تحقیقی با عنوان اثربخشی آموزش ذهن آگاهی بر کاهش نگرش ناکارآمد و افکار خودآیند دانشجویان افسرده دانشگاه اصفهان، حاکی از اثر بخشی روش درمانی شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بود. به طوری که در نمرات بدست آمده از پرسشنامه های نگرش ناکارآمد و افکار خودآیند و سیاهه افسردگی یک گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل کاهش محسوسی دیده شد. مک ایندو، فایل، پردي، کلارک و هوپکو (۲۰۱۶) مطالعه ای با عنوان درمان مبتنی بر ذهن آگاهی و فعال سازی رفتار: یک کارآزمایی بالینی تصادفی با دانشجویان افسرده را مورد بررسی قرار دادند. نتایج پژوهش نشان داد که درمان مبتنی بر ذهن آگاهی بهبود قابل توجهی در درمان افسردگی، نشخوار فکری، استرس و تمکز حواس ایجاد می نماید. پژوهش آرمسترانگ^۱ و ریمز^۲ (۲۰۱۶) مطالعه ای با عنوان درمان مبتنی بر ذهن آگاهی و استرس درک شده نیز نشان داد که شرکت کنندگان در گروه آزمایشی پس از مداخله، به طور قابل توجهی سطح پایین تری از روان رنجوری را نسبت به گروه شاهد نشان دادند. شهرستانی و همکاران (۲۰۱۲) در پژوهشی اثربخشی شناخت درمانی گروهی مبتنی بر ذهن آگاهی بر بهبود ابعاد استرس ادراک شده ناباروری و شناخت های غیر منطقی در زنان نابارور تحت درمان IVF^۳ بر روی ۲۴ نمونه بررسی شد. نتایج این مطالعه نشان داد که آموزش شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر بهبود شناخت های غیر منطقی مربوط به والدینی و ابعاد استرس ادراک شده زنان نابارور تحت درمان با IVF مؤثر است.

از آنجا که مولتیپل اسکلروزیس (MS) یکی از شایع ترین بیماری های مزمن، پیش رونده و خود ایمنی سیستم عصبی مرکزی با علت نامعلوم می باشد از سال ۲۰۰۸، بین ۲/۵ تا ۲/۵ میلیون نفر در سراسر جهان به این بیماری مبتلا شده اند، این در حالی است که نرخ ابتلاء در بخش های مختلف جهان و در بین جوامع مختلف تفاوت آشکاری دارد (سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۰۸). طبق اطلاعات انجمن ام اس ایران در سال ۹۴ در حدود ۷۰۰۰۰ بیمار مبتلا به ام اس در ایران وجود دارد و میزان شیوع آن تقریباً ۹ در ۱۰۰ هزار می باشد و با در نظر گرفتن سهم بالای بیماران مبتلا به ام اس در کشور و همچنین میزان شیوع بالای آن، نگرانی در مورد آینده این بیماران از اهمیت ویژه ای برخوردار است. از طرفی این بیماری به لحاظ ایجاد اختلالات عصبی می تواند کیفیت زندگی افراد را دچار اختلال کند (عسگری و هاشمی نصب، ۲۰۱۲)؛ بیمار مبتلا به ام اس همراه با انواع استرس های زندگی روزمره با استرس ناشی از بیماری نیز مواجه است. یکی از استرس زا ترین جنبه های این بیماری نامعلوم بودن آینده ای آن است (رجبی و یزدخواستی، ۲۰۱۴). مطالعات نشان داده که بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس نسبت به افراد سالم، دارای سطوح بالاتری از اختلال های روانی همچون افسردگی، استرس و اضطراب هستند (مهدوی و همکاران، ۲۰۱۴). شیوه های درمانی متفاوتی برای مقابله با این بیماری در نظر گرفته می شود که یکی از آنها شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی می باشد. لذا پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی ذهن آگاهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس انجام شده است. بنابراین سوال اصلی در پژوهش حاضر این است که آیا اثربخشی ذهن آگاهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس تأثیر دارد یا خیر؟

^۱ Armstrong^۲ Reims^۳ In vitro fertilisation

روش

روش پژوهش نیمه ازمایشی با پیش آزمون-پس آزمون و گروه کنترل می‌باشد که از لحاظ هدف کاربردی است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه‌ی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلرrozیس مراجعه کننده به انجمان ام. اس ایران می‌باشد. که ۳۰ نفر از بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلرزویس مراجعه کننده به انجمان ام. اس ایران که دارای ملاک‌های ورود به پژوهش بودند شامل ۱. دامنه سنی بین ۲۵-۵۵ سال، ۲. نداشتن بیماری‌های روانپزشکی و اختلال حاد،^۳ نداشتن بیماری پزشکی جدی و اختلالات جسمانی مزمن دیگر مانند دیابت، سرطان و بیماری کلیوی، ۴. در ۶ ماه گذشته هیچ فقدان شخص مهمی را در زندگی‌شان سپری نکرده بودند انتخاب شدند و در دو گروه آزمایشی و گواه (۱۵ نفره) قرار گرفتند.

ابزار

پرسشنامه کیفیت زندگی: این پرسشنامه توسط ویر و شربون در سال ۱۹۹۲ طراحی شد. دارای ۳۶ سوال است هدف از طرح این پرسشنامه، ارزیابی حالت سلامت از هر دو نظر و ضعیت جسمانی و روانی است که بوسیله ترکیب نمرات حیطه‌های هشتگانه تشکیل دهنده سوالات بدست می‌آید و هر حیطه مت Shank از ۲ الی ۱۰ ماده است. هشت حیطه این پرسشنامه عبارتند از: ۱-سلامت عمومی، ۲-عملکرد جسمانی،^۳-محددیت ایفای نقش به دلایل جسمانی، ۴-محددیت ایفای نقش به دلایل عاطفی،^۵-دربدنی،^۶-عملکرد اجتماعی،^۷-خستگی یا نشاط و ۸-سلامت روانی. همچنین از ادغام حیطه‌ها دو زیرمقیاس کلی با نام‌های سلامت جسمی (جمع زیرمقیاس‌های کارکرد جسمانی، محددیت ایفای نقش به خاطر سلامت جسمی، درد بدنی، و سلامت عمومی) و سلامت روانی (جمع زیرمقیاس‌های محددیت ایفای نقش به خاطر سلامت عاطفی، نشاط/خستگی، سلامت روانی و عملکرد اجتماعی) به دست می‌آید. نمره گذاری در زیر تعداد بعدها و سوالات مربوط به هر بعد مشخص شده است. پایین ترین نمره در این پرسشنامه صفر و بالاترین ۱۰۰ است که نمره پایین‌تر نشان دهنده کیفیت زندگی پایین‌تر است و بر عکس.

جدول ۱: نمره گذاری ابعاد کیفیت زندگی

ابعاد	تعداد عبارات	شماره عبارات
عملکرد جسمانی	۱۰	۳۴-۵-۶-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲
محددیت ایفای نقش ناشی از وضعیت سلامت جسمانی	۴	۱۳-۱۴-۱۵-۱۶
محددیت ایفای نقش ناشی از مشکلات هیجانی	۳	۱۹-۱۸-۱۷
انرژی و نشاط	۴	۲۳-۲۷-۲۹-۳۱
سلامت عاطفی	۵	۲۴-۲۵-۲۶-۲۸-۳۰
عملکرد اجتماعی	۲	۲۰-۳۲
درد	۲	۲۲-۲۱
سلامت عمومی	۵	۳۶-۳۵-۳۴-۱

جدول ۲ : کلید امتیاز هر عبارت در بهترین وضعیت سلامتی (امتیاز ۱۰۰)

ردیف	امتیاز	ردیف	امتیاز	ردیف	امتیاز	ردیف	امتیاز	ردیف
۲۸	۶	۲	۱۹	۳	۱۰	۱	۱	۱
۲۹	۶	۱	۲۰	۳	۱۱	۱	۲	
۳۰	۱	۱	۲۱	۳	۱۲	۳	۳	
۳۱	۶	۱	۲۲	۲	۱۳	۳	۴	
۳۲	۵	۱	۲۳	۲	۱۴	۳	۵	
۳۳	۵	۶	۲۴	۲	۱۵	۳	۶	
۳۴	۱	۶	۲۵	۲	۱۶	۳	۷	
۳۵	۵	۱	۲۶	۲	۱۷	۳	۸	
۳۶	۱	۱	۲۷	۲	۱۸	۳	۹	

در فرم اصلی پرسشنامه کیفیت زندگی، پایایی پرسشنامه به روش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۱ گزارش شده است. (جکسون، استوارت، پترسون، پایسی، ۱۹۹۹) در ایران این فرم توسط متظری و همکاران در سال ۱۳۸۵ با روش ترجمه مجدد به فارسی برگردانده شده و روی ۴۱۶۳ نفر در رده سنی ۱۵ سال به بالا (میانگین سنی ۳۵/۱ سال)، که ۵۲ درصد آنها زن بودند، هنجاریابی شده است. ضریب پایایی گزارش شده برای خرده مقیاس ها از ۷۷٪ تا ۹۰٪ به غیر از خرده مقیاس سر زندگی که ۶۵٪ بوده است. همچنین پایایی این پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ در مطالعه ای در شهر اراک انجام شده که ۹۰/۳ درصد مبایشد، روایی ساختاری مناسب این پرسشنامه نیز در مطالعه فوق با استفاده از تحلیل عاملی سنجیده و گزارش شده است در مجموع یافته ها نشان داده اند که نسخه ایرانی این پرسشنامه ابزاری مناسب برای اندازه گیری کیفیت زندگی است.

پروتکل درمانی ذهن آگاهی: روش اجرا و پروتکل درمانی: ابتدا به انجمان ام.اس ایران مراجعه و سپس بیمارانی که دارای ملاک های ورود به مطالعه شامل: "۱. دامنه سنی بین ۵۵-۲۵ سال، ۲. نداشتن بیماری های روانپرشکی و اختلال حاد، ۳. نداشتن بیماری پزشکی جدی و اختلالات جسمانی مزمن دیگر مانند دیابت، سرطان و بیماری کلیوی، ۴. در ۶ ماه گذشته هیچ فقدان شخص مهمی را در زندگیشان سپری نکرده بودند، سپس بیماران مبتلا به ام. اس در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند و قبل از آموزش پرسشنامه کیفیت زندگی SF-36 (بر روی گروه آزمایش بعنوان پیش آزمون و گواه) تکمیل گردید، سپس در گروه آزمایش پروتکل درمانی ذهن آگاهی کابات ذین و همکاران (۲۰۰۳) بر اساس محتوای زیر اجرا شد. لازم به ذکر است در سال ۲۰۱۷ در دانشگاه پزشکی ماساچوست - ساپرز این نسخه درمانی توسط دکتر کابات ذین و همکاران بر روی بیش از ۲۴۰۰۰ نفر (توسط بیش از ۷۰۰۰ پزشک و صدها نفر دیگر از متخصصان مراقبت های بهداشتی) اجرا گردید که نشان از اثربخشی بالینی، اعتبار علمی این رویکرد بود. (سانتا رولی، کابات ذین، بلکر، مژومیر، کوربل، ۲۰۱۷). این رویکرد در قالب یک دوره ۸ هفته ای، ۸ جلسه ای شامل ۳۱ ساعت آموزش مستقیم است.

جدول ۳: خلاصه محتوای جلسات درمان ذهن آگاهی

جلسه	شرح
اول	اجرای پیش آزمون، معرفی ذهن آگاهی و نقش آن بر کیفیت زندگی، مژوی بر ساختار و اهداف جلسات و قوانین اصلی، دعوت شرکت کنندگان به معرفی خود، آشنایی اعضا با یکدیگر
دوم	آموزش تن آرامی
سوم	مرور تن آرامی
چهارم	آموزش توجه به تنفس، آموزش فنون دم و بازدم همراه آرامش و بدون تفکر در مورد چیز دیگر و تماشای تنفس با چشمان بسته
پنجم	آموزش تکنیک پویش بدن
ششم	آموزش ذهن آگاهی افکار، متمرکز کردن توجه به ذهن بدون تفکر در مورد چیز دیگر، القای افکار منفی به فرد، پذیرش افکار منفی و توجه به آنها، ایجاد افکار مثبت
هفتم	مرور محتوای جلسات چهارم، پنجم و ششم
هشتم	جمع بندی از جلسات آموزشی قبل و جلسه آخر، گرفتن پس آزمون

در پایان آموزش پرسشنامه کیفیت زندگی **SF-36** بعنوان پس آزمون دوباره بر روی دو گروه اجرا شد. سپس نتایج در نرم افزار **spss** مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.
یافته ها

جهت آزمون فرضیه ها از کواریانس استفاده شد قبل از آن مفروضه های نرمال بودن توزیع جامعه آماری(با آزمون کولموگروف- اسمیرنوف)، همگنی واریانس گروه ها (با آزمون لوین) و همگونی شیب رگرسیون (با F تعامل بین متغیر همپراش و مستقل) مورد بررسی قرار گرفت که تمامی پیش شرط های کواریانس برقرار بود.

جدول ۴: آزمون کولموگروف- اسمیرنوف در مورد پیش فرض نرمال بودن توزیع نمرات متغیر پژوهش

کیفیت زندگی	۰/۱۲۹	آزمون کولموگروف- اسمیرنوف	sig
	۰/۲۰۰		

جدول ۵: آزمون لوین در مورد پیش فرض همگنی واریانس گروه ها

Sig	Df ₂	df ₁	Levene Statistic
۰/۹۹۷	۵۶۸۰/۳۰۲	۱	۰/۶۲۲

جدول ۶: بررسی شیب خط رگرسیون

کیفیت زندگی	۱	درجه آزادی	مقدار آماره	سطح معناداری	متغیر
			۰/۰۷۷	۰/۷۸۳	

جدول ۷: نتایج آزمون ANCOVA برای متغیر کیفیت زندگی

معناداری	آماره F	میانگین مربعات	درجه آزادی	مجموع مربعات	منع تغییرات
۰/۸۳۴	۰/۰۴۴	۰/۰۸۳	۱	۰/۰۸۳	عرض از میدا
۰	۲۳/۴۶۸	۵۲/۳۲۶	۱	۵۲/۴۳۶	پیش آزمون کیفیت زندگی
۰	۱۴/۹۱	۳۳/۳۲۲	۱	۱۳/۳۲۲	گروه(آزمایش و کنترل)
	۱/۸۶۳	۲۷		۶۰/۳۲۶	خطا

در مورد تاثیر درمانی ذهن آگاهی ملاحظه می کنید که معناداری گروه برابر ۰،۰۵ می باشد که کمتر از ۰،۰۵ می باشد که نشان می دهد درمانی ذهن آگاهی بر کیفیت زندگی تاثیر معنادار دارد.

جدول ۸: آمار توصیفی متغیر کیفیت زندگی

پس آزمون	پیش آزمون	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	انحراف معیار	آنحراف معیار				
۰/۴۹	۷۱/۸	۵/۰۴	۵۵/۳۳	۰/۰۴	۵/۰۴	۴۹/۴۷	۰/۰۴	۵/۰۴	۵/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۴
۴/۲۲	۵۳/۴۷	۴/۶	۴۹/۴۷	۴/۶	۴/۶	۴/۶	۴/۶	۴/۶	۴/۶	۴/۶	۴/۶
۱۰/۴۹	۶۲/۶۳	۵/۶	۵۲/۴	۵/۶	۵/۶	۵/۶	۵/۶	۵/۶	۵/۶	۵/۶	۵/۶

با توجه به جدول میانگین ها ملاحظه می کنید که در پس آزمون میانگین گروه آزمایش(درمانی ذهن آگاهی داشتند) ۷۱/۸ می باشد و گروه کنترل برابر ۵۳/۴۷ می باشد که نشان می دهد درمان ذهن آگاهی باعث افزایش کیفیت زندگی شده است.

فرضیه: ذهن آگاهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس تأثیر دارد.

نتایج جدول ۱ نشان می دهد که کیفیت زندگی بین دو گروه کنترل و آزمایش دارای معناداری ۰،۰ می باشد که نشان می دهد بین این دو گروه تفاوت معناداری وجود دارد بنابرین می توان نتیجه گرفت که ذهن آگاهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس تأثیر دارد. بنابرین این فرضیه پذیرفته می شود.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش ذهن آگاهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس صورت پذیرفته است. طبق یافته های حاصل از این پژوهش مشخص شد که با کنترل پیش آزمون بین بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس گروه آزمایش و گواه از لحاظ کیفیت زندگی تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0.05$) این نتیجه با پژوهش های تقدیمی (۱۳۹۶)، قدم پور، غلامرضاei و رادمهر (۱۳۹۵)، تیموری، رمضانی، محجوب (۱۳۹۴)، روحی (۱۳۹۳)، مک ایندو، فایل، پردی، کلارک و هوپکو (۲۰۱۶)، آرمسترانگ و ریمز (۲۰۱۶) سیمپسون و همکاران (۲۰۱۴) همسو است. در تبیین این یافته میتوان گفت، تمرینهای ذهن آگاهی با افزایش آگاهی افراد نسبت به لحظه حال، از طریق فنونی مثل توجه به تنفس و بدن و معطوف کردن آگاهی به اینجا و اکنون، بر نظام شناختی و پردازش اطلاعات مؤثر است. به این ترتیب این روش موجب افزایش کیفیت زندگی میشود (کاویانی، حاتمی و جواهری، ۲۰۱۲). ذهن آگاهی خود نظارتگری جسمی و هوشیاری بدن را افزایش میدهد که به طور

محتمل منجر به بھبود ساز و کارهای بدنی و بھبود مراقبت از خود میشود. مشابه با آموزش آرمیدگی سنتی، مراقبه ذهن آگاهی با افزایش فعالسازی پاراسمپاتیک همراه است که میتواند به آرامش عمیق ماهیچه و کاهش تنفس و برانگیختگی و در نهایت کاهش درد منجر شود. در واقع تغییر در پذیرش بدون قضاوت کردن با بھبود در کیفیت زندگی ارتباط دارد که می‌تواند بر عمدۀ ترین مشکل بیماران مولتیپل اسکلروزیس (مشکل تییدگی ماهیچه‌ها) اثر بگذارد. ذهن آگاهی ممکن است فرد را در برابر بدعملکردی خلق مرتبط با استرس که یکی از عوامل کیفیت زندگی است، با افزایش فرایندهای رویارویی شناختی مانند ارزیابی دوباره مثبت و تقویت مهارت‌های تنظیم هیجان مانند تحمل پریشانی محافظت کند. تبیین دیگر این است که به نظر میرسد آموزش ذهن آگاهی از چند طریق بر بھبود کیفیت زندگی تأثیرگذار است. نخست اینکه ذهن آگاهی به این نگرش منجر میشود که افکار و احساسات گذرا هستند و این نگرش زودگذر این امکان را در افراد فراهم می‌آورد که نسبت به شناختها، افکار و احساسات اینگونه بنگرند که اینها « فقط افکار» یا « فقط احساسات» هستند. این نقطه نظر ممکن است باعث کاهش نشخوار فکر و افکار خودکار شود و این خود باعث کاهش حالتها، واکنشهای ناخوشایند و حتی کاهش درد میشود و مدیریت مؤثر این حالتها را به ارمغان می‌آورد. دوم اینکه ذهن آگاهی مستلزم پذیرش شرایط کنونی است و این موضوع بر رضایت بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس از موقعیت کنونی بدون تلاش پایدار برای پرداختن به گذشته و آینده متمرکز است. در نهایت، ذهن آگاهی میتواند از طریق افزایش استفاده از آرامسازی عضلانی و کاهش واکنشهای جسمانی تشدید شونده در مقابل فشار روانی، سلامت جسمی و روانی شناختی را بھبود بخشد و در نتیجه بھبود کیفیت زندگی را به ارمغان آورد. آموزش ذهن آگاهی با کاهش عوامل تهدید کننده سلامت روانی و هیجانی همچون افسردگی، اضطراب و استرس و افزایش مؤلفه‌های روانشناسی مثبت نگر همچون بهزیستی، شادکامی و سرسختی همراه است و میتواند باعث بھبود سلامت روان، شادکامی و کیفیت زندگی مطلوب در بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس شود. همچنین اثربخشی درمان شناختی مبنی بر ذهن آگاهی منجر به افزایش احساس لذت از زندگی می‌شود چیزی که در بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس گویی فراموش شده است. کارلسون، اسپکا، پاتل و گودی (۲۰۰۴) در پژوهشی همسو با یافته فوق نشان دادند که ذهن آگاهی باعث بھبود سرزندگی، درد بدنی کمتر، نقص کمتر محدودیتهای ناشی از سلامت جسمی، عملکرد اجتماعی بیشتر و کاهش اضطراب و افسردگی و به تبع آن، افزایش شادکامی در گروهی از بیماران تشخیص داده شده پزشکی شده است. شناخت درمانی مبنی بر ذهن آگاهی، نشانه‌های اضطراب و افسردگی را کاهش میدهد که با کاهش استرس در زندگی شخصی، سطح هیجانات مثبت فرد بالا میرود. آموزش ذهن آگاهی در لذت بردن از زندگی مؤثر بوده است. شناخت درمانی مبنی بر ذهن آگاهی از طریق ترکیب سرزندگی و واضح دیدن تجربیات میتواند تغییرات مثبتی را در افراد ایجاد نماید. بنابراین تمرین مهارت ذهن آگاهی توانایی مراجعان برای تحمل حالت‌های هیجانی منفی را افزایش میدهد و آنها را به مقابله مؤثر قادر می‌سازد به نظر میرسد چنین حالتی میتواند علاوه بر بھبود کیفیت زندگی بر شادکامی افراد نیز مؤثر باشد. در واقع انجام مستمر تمرینهای ذهن آگاهی، شناخت و آگاهی افراد از بدن، احساسات و افکارشان را افزایش میدهد. در ذهن آگاهی با انجام تمریناتی مانند تمرکز بر تنفس، وارسی بدن و مراقبه نشسته، افراد می‌آموزند که نسبت به هر

نوع فکر، احساس، هیجان که در آنها وجود دارد و نمایان میشود آگاه باشند. در نتیجه تمام این افکار، احساسات و هیجانات که اغلب از نوع فرسایشی هستند و تهدیدی برای بهزیستی روانشناختی و هیجانی فرد محسوب میشود، گذرا میباشند و فرد به حالتی از راحتی و آرامش میرسد. این تمرينات به زندگی روزمره نیز تعیین پیدا میکند و فرد به این بینش میرسد که با وجود رویدادهای ناخوشایند، به جای برخورد واکنشی و ناگهانی که اغلب منجر به فرسودگی بیشتر میشود، حالتی از پذیرش و آگاهی لحظه به لحظه بدون قضاوت را در خود پرورش دهد. این آگاهی پیامدهای مثبتی به همراه دارد که یکی از آنها، آرامش روان و بهبود کیفیت زندگی خواهد بود. در پژوهش حاضر اثربخشی ذهن آگاهی بر بهبود کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس بر اساس اصولی همچون ماندن در زمان حال، مشاهده گری بدون قضاوت، پذیرش، بالا بردن آگاهی از تجربه و ایجاد واکنش سازگارانه قابل توجه است. ذهن آگاهی با افزایش سطح تمرکز و میزان تراز حواس جمعی شخص در طول شبانه روز و کاهش مقاومت درونی فرد در اجرای تصمیمات شخصی باعث بهبود کیفیت زندگی شخص شده و از طرفی با ترویج و انتشار توجه به حال و اکنون و ایجاد صلح و آشتی در درون فرد و افزایش سطح تمرکز وی و عدم دلبستگی به قضاوتهای افراد در هر لحظه باعث افزایش بهبود زندگی می شود. آموزش مشاهده افکار و هیجانات آشفته ساز بدون قضاوت و پذیرا بودن بجای اجتناب یا اشتغال ذهنی به آنها منجر به بالا رفتن آگاهی از تجربه و ایجاد واکنش آگاهانه و سازگارانه و کترل بهتر افکار و هیجانات ناخوشایند در بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس میشود. بر اساس پژوهش حاضر، میتوان با استفاده از امکاناتی در دسترس، احساس شادکامی و به تبع آن، کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس را افزایش داد. بنابراین با توجه به مؤثر واقع شدن این نوع آموزش و با در نظر گرفتن سودمندیهای این روش در زمینه بهبود کیفیت زندگی، پیشنهاد می شود از این درمان در مراکز سلامت روان بهزیستی، کلینیک های مشاوره و رواندرمانی و همینطور بیمارستان ها استفاده گردد. با توجه به محدود بودن جامعه مطالعه شده در این پژوهش نیاز به مطالعات بیشتر دیده میشود تا نتایج با ثبات تری درباره تأثیر ذهن آگاهی بر بهبود کیفیت زندگی گردد. همچنین نیاز است تأثیر این رویکرد با سایر رویکردهای درمانی مقایسه شود تا مناسبترین رویکردهای درمانی برای ارتقای کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس تعیین و از آنها استفاده شود.

منابع

- آذرگون، ح. کجاف، م. ب. (۱۳۸۹). اثربخشی آموزش ذهن آگاهی بر کاهش نگرش ناکارآمد و افکار خودآیند دانشجویان افسرده دانشگاه اصفهان. مجله روانشناسی ۵۳. شماره ۱.
- تاجیک اسماعیلی، ع. ا. گیلک حکیم آبادی، م. (۱۳۹۵). عملکردهای جنسی و سازگاری زناشویی در زنان متأهل مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس. پژوهش در سلامت روانشناختی. ۱۰ (۲).
- تقی لو، مکوند حسینی، شاهرخ، صداقت، مستوره. (۲۰۱۷). بررسی اثر بخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی در کاهش استرس ادراک شده در بیماران مبتلا به ام اس. پرستار و پزشک در رزم ۱۰ (۱۵)، ۵-۵.
- تیموری سعید، رمضانی فرزانه، محجوب نجمه. (۱۳۹۴) اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر کاهش نشخوار فکری و افسردگی زنان در حال روحی، ب. (۱۳۹۳) بررسی اثربخشی آموزش درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر کاهش افسردگی، اضطراب، استرس و افزایش کیفیت زنان خانه دار. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه فردوسی مشهد.

عبدالقداری، ماریه؛ کافی، سید موسی؛ صابری، عالیا و آریا پوران، سعید(۱۳۹۲). اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی و درمان شناختی - رفتاری بر کاهش درد، افسردگی و اضطراب بیماران مبتال به کمر درد مزمن. مجله دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد. دوره ۲۱ (۶): ۷۹۵-۸.

قدمپور، ع. ا. غلامرضاei، س. رادمهر، پ. (۱۳۹۵). اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر میزان سوگیری تعییر و نگرش ناکارامد در مبتلایان به اختلال همبودی اضطراب اجتماعی و افسردگی. مجله علوم پزشکی شهرکرد. خرداد و تیر. دوره ۱۸. شماره ۲. کاویانی حسین، رحیمی پریسا، نقوی حمیدرضا. (۲۰۰۸) بررسی کمبودها در بازنخوانی از حافظه شخصی در اقدام کنندگان به خودکشی. فصلنامه تازه های علوم شناختی. شماره ۲ و ۳ ص ۲۵-۱۶

- Asgari, M, Hashemi Nasab b; cognitivebehavioral stress management support impact on quality of life and depression in MS patients, women in Arak. Journal of clinical psychology studies, 2012, 5(2): 78-84.
- Bassett, J. F. (2017). Psychological defenses against death anxiety: Integrating terror manage – ment theory and Firestone's separation theory. *Death Studies*, 31, 727–750.
- Bloch, S. Callin, S. Coggrava, M. Smith, A. Dods, V. ۲۰۱۰. Multiple sclerosis information for health and social care professionals. Multiple sclerosis Trust.
- Bohlmeijer E, Prenger R, Taal E, Cuijpers P. 2012. The effects of mindfulness-based stress reduction therapy on mental health of adults with a chronic medical disease: A meta-analysis. *J Psychosom Res.* (68): 539-544.
- Breslin, FC., Zack, M., & McMain, S. (2017). An information processing analysis of mindfulness: Implications for relapse prevention in the treatment of substance abuse. *Clinical psychology: Science and practice*, 9(3):275-99.
- Fayers, P., & Machin, D. (2017). *Quality of Life: The Assessment, Analysis and Interpretation of Patient-reported Outcomes*: Wiley.
- Garland, EL., Gaylord, SA., Boettiger, CA., & Howard, MO. (2017). Mindfulness training modifies cognitive, affective, and physiological mechanisms implicated in alcohol dependence: Results of a randomized controlled pilot trial. *Journal of psychoactive drugs*, 42(2):177-92.
- Garland, EL., Schwarz, NR., Kelly, A., Whitt, A., & Howard, MO. (2017). MindfulnessOriented Recovery Enhancement for Alcohol Dependence: Therapeutic Mechanisms and Intervention Acceptability. *Journal of Social Work Practice in the Addictions*, 12(3):242-63.
- Hadgkiss, E. Jelinek, G. Weiland, T. Rumbold, G. Mackinlay, C. Gutbrod, S. Gawler,I. 2012. Healthrelated quality of life outcomes at 0 and 0 years after a residential retreat promoting lifestyle modification for people with multiple sclerosis. *Neurol science*, 34(2),027-010.
- Hemingway H, Stafford M, Stansfeld S, Shipley M, Marmot M(۱۹۹۷). Is the SF-36 a valid measure of change in population health? Results from the Whitehall II Study. *BMJ: British Medical Journal*.
- Jenkinson C, Stewart-Brown S, Petersen S, Paice C. Assessment of the SF36 version 2 in the United Kingdom. *Journal of Epidemiology and Community health*. 1999;53(1):46-50
- Kabat-Zinn J, Massion AO, Kristeller J, Peterson LG, Fletcher KE, Pbert L, Lenderking WR, Santorelli SF.1992. Effectiveness of a meditationbased stress reduction program in the treatment of anxiety disorders. *Am J Psychiatry*. (149): 936-943.
- Kabat-Zinn, J. (2017). Wherever you go, there you are: Mindfulness meditation in everyday life: Hyperion.
- Kabat-Zinn, J. 2003. Mindfulness-based interventions in context: Past, present, and future. *Clinical Psychology: Science and Practice*, 10: 144–156.
- Kaviani, H, Hatami, N., & Shafie abadi, A. 2008. The Effectiveness of Cognitive therapy based on Minfulness in quality of life of depressed people. *New cognitive sciences*. 4, 10: 39-48.
- Kerin, J., & Ahlström, R. (2018). Hostility, anger and sense of coherence as predictors of health-related quality of life: Results of an ASCOT substudy. *Journal of psychosomatic research*, 61(1):33-9.
- Luigi Bragazzi, N. ۲۰۱۲. The gap in the current research on the link between health locus of control and multiple sclerosis: Lessons and insights from a systematic review. Hindawi publishing corporation multiple sclerosis International.
- Mahdavi A, yazdan bakhsh k, sharifi M: recognition of the effectiveness of therapy based on the mind of knowledge in reducing depression and anxiety of patients with multiple sclerosis, the first scientific conference on linguistics and psychology of social and cultural studies, Tehran, 2014, Islamic Research and scientific development philosophy of Soroush and Mortazavi, science and technology, stem cells.
- McIndoo, C. File, A. Preddy. T. Clark, C. Hopko, D. 2016. Mindfulness-based therapy and behavior activation: A randomized controlled trial with depressed college students. *Original Research Article Behavior Research and therapy*.
- Rajabi S, Yazdkhasti F. The Effectiveness of Acceptance and Commitment Group Therapy on Anxiety and Depression in Women with MS Who Were Referred to the MS Association. 3. 2014; 6 (1):29-38. reminiscence

- therapy on psychological well-being, depression, and loneliness among the institutionalized aged. *Int J Geriatr Psychiatry*; 25(4): 380-8.
- Sammarco, A. (2016). Perceived social support, uncertainty, and quality of life of younger breast cancer survivors. *Cancer Nursing*, 24(3):212-9.
- Santorelli, S. F., Kabat-Zinn, J., Blacker, M., Meleo-Meyer, F., & Koerbel, L. (2017). Mindfulness-based stress reduction (MBSR) authorized curriculum guide. Center for Mindfulness in Medicine, Health Care, and Society (CFM). University of Massachusetts Medical School.
- Schmertz, SK., Masuda, A., & Anderson, PL. (2017). Cognitive processes mediate the relation between mindfulness and social anxiety within a clinical sample. *Journal of clinical psychology*, 68(3):362-71.
- Segal, ZV., Williams, M., & Teasdale, J. (2016). Mindfulness-based cognitive therapy. New York.
- Shahristani M, Ghanbari -Seyyed h., hbardar b. Hamid Nemati (2012). The effectiveness of cognitive therapy on improving the awareness of the mind group based on the perceived stress of infertility and the understanding of the dimensions of the irrational in infertile women undergoing IVF treatment. *Journal of midwifery and women's infertility of Iran*, vol 15, NO 19, pp 38-28.
- Simpson, R., Booth, J., Lawrence, M., Byrne, S., Mair, F., & Mercer, S. (2014). Mindfulness based interventions in multiple sclerosis-a systematic review. *Bio Med Central BMC neurology*, 14(1), 15. 1471- 2377.
- Speca M, Carlson LE, Goodey E, Angen M. 2000. A randomized, wait-list controlled clinical trial: The effect of a mindfulness meditation-based stress reduction program on mood and symptoms of stress in cancer outpatients. *Psychosom Med*. 62(5): 613-22.
- Winters, C. A., Cudney, S., & Sullivan, T. 2010. Expressions of depression in rural women with chronic illness. *Rural and remote health*, 10(4), 1533.
- Witkiewitz K, Marlatt G, Walker D. 2005. Mindfulness-based relapse prevention for alcohol and substance use disorders. *J Cogn Psychother*. 19(3): 211-228.
- World Health Organization (2008). *Atlas: Multiple Sclerosis Resources in the World 2008*. Geneva: World Health Organization. pp. 15–16.
- Zeidan F, Johnson SK, Diamond BJ, David Z, Goolkasian P. 2012. Mindfulness meditation improves cognition: Evidence of brief mental training. *Conscious Cogn*. (19): 597-605.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی